

Definitieve beschikking

Maatschap Kuijpers-Rasing
Kanaalstraat 10
5757 RP LIESSEL

Brabantlaan 1
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch
Telefoon (073) 681 28 12
Fax (073) 614 11 15
info@brabant.nl
www.brabant.nl
Bank ING 67.45.60.043
Postbank 1070176

Onderwerp

Besluit op aanvraag om vergunning ex artikel 16 en/of 19d
Natuurbeschermingswet 1998

Nummer

1356357/1385313

Directie

Ecologie

Geachte heer Kuijpers,

Aanvraag

Bij brief van 30 november 2007 heeft u, door tussenkomst van Hendrix UTD, een aanvraag ingediend om een vergunning ingevolge artikel 16 en 19d van de Natuurbeschermingswet 1998 (verder: de wet). De vergunningaanvraag is op 11 december 2007 ontvangen.

De aanvraag heeft betrekking op het vergunnen van een gemengde veehouderij. Dit bedrijf ligt in de nabijheid van het Natura 2000-gebied Deurnse Peel. Dit gebied is tevens aangewezen als beschermd natuurmonument "Deurnse Peel".

Adviezen

Op grond van artikel 2, lid 5 van de wet hebben wij het college van gedeputeerde staten van de provincie Limburg om instemming gevraagd. Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 44, lid 2, van de wet hebben wij advies gevraagd aan het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Deurne.

Tevens hebben wij ingevolge de Algemene wet bestuursrecht Werkgroep Behoud de Peel en Staatsbosbeheer de gelegenheid gegeven een advies inzake uw aanvraag naar voren te brengen.

De volgende adviezen zijn ontvangen.

Werkgroep Behoud de Peel heeft per fax van 15 januari 2008 negatief geadviseerd over de huidige aanvraag.

Het provinciehuis is vanaf het centraal station bereikbaar met stadsbus, lijn 61 en 64, halte Provinciehuis of met de treintaxi.

Voorts informeren zij ons dat het bedrijf op circa 1150 m van de Deurnese Peel ligt. De depositie is volgens hen 19,9 mol/ha/jaar (bij een ammoniakemissie van 2850, 3 kg/jaar).

Nummer

1356357/1385313

Werkgroep Behoud de Peel geeft de volgende opmerkingen:

1. De werkgroep is van mening dat de achtergronddepositie van ammoniak op dit moment veel te hoog is.
2. De werkgroep zet kanttekeningen bij het Toetsingskader ammoniak rondom Natura2000-gebieden. Zo zou dit nieuwe toetsingskader onvoldoende zijn onderbouwd en zou het uitgaan van zeer gunstige en twijfelachtige aannames, zoals
 - a) een beperking in het onderzoek tot 3-km zones rondom beschermde gebieden en
 - b) het afschaffen van de compartimentering van dierrechten.
3. Ook zou er met twee maten worden gemeten: een OPS-model (Alterra) en AAgro-stacks-model (toetsingskader). Tot slot zou de depositieberekening voor derden niet controleerbaar zijn.

Onze reactie

1. *Zolang de achtergronddepositie hoger is dan de kritische depositie voor dit natuurgebied is er geen ruimte is voor toename van de ammoniakdepositie vanuit de inrichting. De huidige emissie moet worden beschouwd als een significant negatief effect.*

Het toetsingskader Ammoniak en Natura 2000 is tot stand gekomen na uitvoerig overleg met een aantal partijen. Bij dit overleg is de Vereniging van Nederlandse Gemeenten betrokken geweest. Zoals in het toetsingskader is aangegeven, is het toetsingskader bedoelt als handreiking aan het bevoegd gezag. Het beoogt veehouderijbedrijven in de buurt van de Natura 2000-gebieden, vooruitlopend op de op te stellen beheerplannen, duidelijkheid te bieden over hun uitbreidingsmogelijkheden, voor zover het ammoniak betreft. Het uitgangspunt daarbij is dat uitbreiding geen significante negatieve effecten op de betreffende natuurgebieden mag hebben. Het aan het toetsingskader ten grondslag liggende scenario-onderzoek gaat uit van reële aanname ten aanzien van de ontwikkeling van de veehouderij. Voor de vraag of negatieve effecten op de natuur ontstaan is niet alleen de bedrijfseigen depositie van individuele bedrijven of van de groep van bedrijven waarvoor het toetsingskader geldt van belang, maar tevens de ontwikkeling van de achtergronddepositie. De totale stikstofdepositie op de natuur in Nederland vertoont al jaren een dalende trend.

Tussen 1990 en 2003 is de stikstofdepositie met bijna 35 % afgenomen. (Natuurbalans 2006, NMP). Deze trend zal zich- zo blijkt ook uit het Alterrapport de komende jaren, in elk geval tot 2015 blijven voortzetten. Uit het Alterrapport blijkt dat toepassing van het toetsingskader en het generieke beleid voor deze bedrijven zal leiden tot een afname van door deze bedrijven veroorzaakte stikstofbelasting op de onderzochte gebieden. Daarnaast zullen volgens studies van het MNP de effecten van onder andere landbouwactiviteiten op grotere afstand, verkeer en industrie verder afnemen. Daar komt bij dat de gemiddelde depositie die wordt veroorzaakt door de

‘gebiedseigen’ stal- en opslagemissie slechts een klein deel (4 tot 9%) is van de totale stikstofdepositie op een Natura 2000 gebied. Op grond van het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat het opnemen van de drempelwaarde van 5% geen significante gevolgen zal hebben op de beschermde natuurwaarden. Op deze grond kunnen vergunningen worden verleend tot een drempelwaarde van 5 %. Zoals de Minister in het bekendgemaakte toetsingskader ammoniak en Natura 2000 aangeeft, is het toetsingskader niet een middel om de depositie terug te brengen richting het niveau van de kritische depositiewaarden. Dit wordt bereikt via het generieke ammoniakbeleid.

Nummer

1356357/1385313

2. *Bij het Alterra-rapport, dat is gebruikt voor het toetsingskader, worden de volgende kanttekeningen geplaatst:*

a. *Het cumulatieve effect van veehouderijen die verder weg zijn gelegen dan 3 km is niet onderzocht.*

Op 22 mei 2007 is het toetsingskader Ammoniak en Natura 2000 bekend gemaakt. Dit document is bedoeld als afwegingskader om te beoordelen of de uitbreiding geen significante negatieve effecten heeft op het Natura 2000 gebied. De aangevraagde uitbreiding mag er niet toe leiden dat de instandhoudingsdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden in gevaar worden gebracht. Het toetsingskader ziet daarbij op een afweging, waarbij de depositie als gevolg van het individuele bedrijf, in samenhang wordt beoordeeld met andere plannen en projecten. Daarbij is een afweging gemaakt inzake de ontwikkelingen in de veehouderijsector, zowel nabij de Natura 2000-gebieden als in de wijde omgeving. Er zijn ons geen argumenten bekend om aan te nemen dat de gegevens die ten grondslag liggen aan de onderzoeksconclusies onjuist zijn. Er is wetenschappelijk voldoende zekerheid dat de gehele depositie in de komende jaren zal afnemen, ondanks het feit dat een (beperkte) individuele toename van de belasting mogelijk is. Hierbij zijn ook andere emissiefactoren meegewogen die buiten de genoemde straal van 3 kilometer plaatsvinden.

De emissie- en depositieberekeningen beperken zich tot stal- en opslagemissies (puntbronnen) binnen een straal van 3.000 m rondom de habitatgebieden. Bij 3.000 m is de bijdrage van een individueel bedrijf aan de depositie op het habitatgebied zeer beperkt. Ter illustratie een emissie van 10.000 kg NH₃ levert bij de meest ongunstige windrichting (noordoost) op een afstand van 3.000 m tot aan de rand van het natuurgebied een depositie van ca. 15 mol/ha/jr. Bedrijven met dergelijke hoge emissies komen momenteel niet veel voor en zullen naar verwachting in de toekomst in het kader van de IPPC-richtlijn genoodzaakt zijn om extra emissiebeperkende maatregelen te nemen (in geval van intensieve veehouderijen). Verder worden de emissies vanuit (kunst)mestaanwending en beweiding binnen 3.000 m niet meegenomen in de scenario's omdat deze emissies bij vergunningverlening geen rol spelen en gereguleerd worden via de mestwetgeving.

- b. *Het onderzoek houdt geen rekening met een groei van de totale veestapel nabij een Habitatgebied, door afschaffing van de compartimentering. Men is ten onrechte uitgegaan van een algemene daling van het aantal dieren. Volgens het onderzoek leidt het toepassen van het toetsingskader niet tot het bereiken van de gewenste kritische depositiewaarde.*

Nummer

1356357/1385313

Er is geen sprake van het afschaffen van de compartimentering voor de dierrechten. Het verbod om dierrechten te verplaatsen tussen de verschillende concentratiegebieden loopt tot 1 januari 2008. Daarbij is de overheid (gemeenten en provincies) in de gelegenheid gesteld om via het ruimtelijk ordeningsregime maatregelen te nemen om ongewenste vestigingen tegen te gaan. Met nadruk wordt gesteld dat er geen verband bestaat tussen het vervallen van het verbod op verplaatsing dierrechten (meststoffenwet) en de Natuurbeschermingswet 1998. De compartimentering regelt alleen de verplaatsingsmogelijkheden van dierrechten, niet de vestiging (of uitbreiding) van bedrijven. Hiervoor gelden andere instrumentaria. In eerste instantie die van de ruimtelijke ordening. De provincie Noord-Brabant heeft gebieden aangewezen waarbinnen de landbouw zich kan ontwikkelen. Nieuwvestiging of uitbreiding van bedrijven zal nog steeds getoetst moeten worden via de Natuurbeschermingswet 1998. Afschaffing van het compartimenteringsverbod doet daar niet aan af.

Op basis van de ontwikkeling over de afgelopen jaren en de geschetste ontwikkelingen voor de toekomst mag verondersteld worden dat de dieraantallen rondom de (onderzochte) habitatgebieden tot 2015 gemiddeld genomen niet zullen stijgen. Te meer omdat vier van de onderzochte habitatgebieden in gebieden zijn gelegen waar momenteel reconstructieplannen in uitvoering zijn. Het beleid in deze reconstructieplannen is onder andere gericht op een afwaartse verplaatsing van de intensieve veehouderij ten opzichte van de kwetsbare natuur.

3. *Over twee verschillende depositierekenmodellen. De voor het AAgro-stacks model benodigde inputgegevens zijn niet controleerbaar.*

Binnen het toetsingskader is afgesproken het model AAgro-stacks te hanteren, een model dat uitgebreid getest is.

Het bevoegd gezag draagt verantwoordelijkheid voor het beoordelen van de aanvraag en het eventueel handhaven van de voorschriften. Het is niet vereist dat derden de gegevens in een aanvraag moeten kunnen controleren.

Afstemming met de provincie Limburg

De provincie Limburg stemt in met het verlenen van de gevraagde vergunning (per e-mail van 15 februari 2008).

De overige belanghebbenden (de gemeente Deurne en Staatsbosbeheer) hebben geen gebruik gemaakt van hun mogelijkheid om een reactie betreffende dit besluit naar voren te brengen.

Natuurbeschermingswet 1998 (wettelijk kader)

Aanwijzingsbevoegdheid

Nummer

1356357/1385313

De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) kan een natuurmonument aanwijzen als beschermd natuurmonument (artikel 10, eerste lid, van de wet). Op grond van artikel 10a van de wet wijst de minister van LNV gebieden aan ter uitvoering van richtlijn (EEG) nr. 79/409 (Vogelrichtlijn) en richtlijn (EEG) nr. 92/43 (Habitatrichtlijn).

Een besluit houdende de aanwijzing van een natuurmonument als beschermd natuurmonument als bedoeld in artikel 10, eerste lid, van de wet vervalt met ingang van het tijdstip waarop doch slechts voor zover dat beschermd natuurmonument deel uitmaakt van een aangewezen gebied als bedoeld in artikel 10a, eerste lid van de wet. De instandhoudingsdoelstelling van laatstgenoemd gebied heeft in dat geval mede betrekking op de doelstellingen ten aanzien van het behoud, herstel en de ontwikkeling van het natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis van het gebied zoals bepaald in het vervallen aanwijzingsbesluit (zie artikel 15a, tweede en derde lid, van de wet).

Ingevolge artikel V, eerste lid, van de Wet van 20 januari 2005 tot wijziging van de wet in verband met Europeesrechtelijke verplichtingen, gelden de reeds door de minister van LNV aangewezen vogelrichtlijngebieden als besluiten als bedoeld in artikel 10a van de wet.

Ingevolge het tweede lid van artikel V vervalt met ingang van 1 oktober 2005 in gevallen waarin een beschermd natuurmonument geheel of gedeeltelijk deel uitmaakt van een reeds aangewezen vogelrichtlijngebied, het besluit houdende de aanwijzing van dat beschermde natuurmonument.

Bevoegd gezag inzake vergunningverlening

Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Brabant zijn bevoegd gezag inzake deze vergunningaanvraag op grond van artikel 2, eerste lid, van de wet. Deze bevoegdheid bepaalt zich tot de aangewezen beschermde natuurmonumenten op grond van artikel 10 en de aangewezen vogelrichtlijngebieden op grond van artikel 10a van de wet.

De minister van LNV heeft de habitatrichtlijngebieden nog niet conform artikel 10a dan wel artikel 12, derde lid (voorlopig), van de wet aangewezen. Op 8 december 2004 heeft de Europese Commissie de door Nederland aangemelde habitatrichtlijngebieden op de communautaire lijst geplaatst. De Habitatrichtlijn maakt voor de toepasselijkheid van artikel 6, lid 2, 3 en 4 geen onderscheid tussen formeel aangewezen gebieden en gebieden die door de Europese Commissie zijn vastgesteld. Nu de wet dient ter implementatie van de Habitatrichtlijn moet artikel 19d van de wet richtlijnconform worden geïnterpreteerd. Voornoemde toepassing is conform de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 28 februari 2007 (nummer 200604026).

Vergunningplicht

Nummer

1356357/1385313

Op grond van artikel 16, eerste lid, van de wet is het verboden zonder vergunning in een beschermd natuurmonument handelingen te verrichten, te doen verrichten of te gedogen, die schadelijk kunnen zijn voor het natuurschoon, voor de natuurwetenschappelijke betekenis van het beschermd natuurmonument of voor dieren of planten in het beschermd natuurmonument of die het beschermd natuurmonument ontsieren, dan wel in strijd met de bij een vergunning gestelde voorschriften of beperkingen handelingen te verrichten, te doen verrichten of te gedogen.

Artikel 19d, eerste lid, van de wet bepaalt dat het verboden is zonder vergunning, of in strijd met aan die vergunning verbonden voorschriften of beperkingen projecten te realiseren onderscheidenlijk te verrichten die gelet op de instandhoudingsdoelstelling de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een op grond van artikel 10a, eerste lid, van de wet aangewezen gebied kunnen verslechteren of een verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval, projecten of handelingen die de natuurlijke kenmerken van het desbetreffende gebied kunnen aantasten.

Bij het verlenen van een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de wet moet rekening worden gehouden met de gevolgen die een project of andere handeling kan hebben gelet op de instandhoudingsdoelstelling van het betrokken gebied (artikel 19 e van de wet).

Beschermd gebied (Natura 2000-gebied; beschermd natuurmonument)

Deurnese Peel & Mariapeel

Het Natura2000-gebied “Deurnese Peel & Mariapeel” omvat binnen de grenzen van de provincie Noord-Brabant het Beschermd Natuurmonument “Deurnse Peel”, het Vogelrichtlijngebied “Mariapeel en Deurnesepeel” en het Habitatrichtlijngebied “Mariapeel en Deurnese Peel”, binnen de Provincie Limburg ligt tevens het Staatsnatuurmonument “Mariapeel”.

Beschermd natuurmonument

Het gebied Deurnese Peel is bij besluit van 8 mei 1981, kenmerk NLB-BB-GA-41654 aangewezen als staatsnatuurmonument en bij besluit van 11 december 1980, kenmerk NLB/N-43947 als beschermd natuurmonument. Het gebied is in deze beschikking omschreven als een complex van fragmenten levend hoogveen, beginstadia van regenererend hoogveen, heide op rustend hoogveen en minerale gronden, opgaand loof- en naaldbos, gras- en bouwlanden en open water (sloten, wijken, plassen en kanalen). De Deurnese Peel is als vertegenwoordiger van het hoogveenlandschap door zijn uitgestrektheid en zijn nog grotendeels voedselarme karakter van grote betekenis.

De Mariapeel is bij besluit van 21 september 1976, kenmerk NLB/N-22663 aangewezen als staatsnatuurmonument. Het gebied is in deze beschikking omschreven als meest zuidelijk gelegen hoogveengebied in de laagvlakte van Europa. Door verschillen in bodemgesteldheid, reliëf en waterhuishouding vertoont elk complex een eigen karakter. Alle behoren zij echter tot de extreem voedselarme milieus. Het landschap in het natuurmonument kenmerkt zich eveneens door een rijke afwisseling van onder andere hogere, droge en lage, vochtige heideterreinen en moerasachtige gedeelten, open en gesloten bossen, veenputten, wijken en open water.

Nummer
1356357/1385313

Vogelrichtlijngebied

De Mariapeel en Deurnesepeel is aangewezen als speciale beschermingszone krachtens de richtlijn inzake behoud van de vogelstand (79/409/EEG), bij besluit van 12 mei 1992, kenmerk J. 927234. Zoals hiervoor bij het wettelijk kader is aangegeven, is deze aanwijzing een besluit overeenkomstig artikel 10a van de wet. Voor zover het beschermd natuurmonument deel uitmaakt van dit gebied, vervalt het beschermd natuurmonument. De doelstellingen ten aanzien van het behoud, herstel en de ontwikkeling van het natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis van het gebied zoals bepaald in het vervallen besluit maken onderdeel uit van de instandhoudingsdoelstelling zoals die is opgenomen in de aanwijzing in het kader van de Vogelrichtlijn.

De Mariapeel en Deurnese Peel kwalificeert als speciale beschermingszone onder de Vogelrichtlijn, omdat aangewezen gebied van betekenis is voor een aantal vogelsoorten die er in behoorlijke aantallen voorkomen.

De aanwijzing als Vogelrichtlijngebied heeft betrekking op de volgende vogelsoorten:

- A004 Dodaars (broedvogel);
- A039 Toendrarietgans (niet broedvogel);
- A041 Kolgans (niet broedvogel);
- A224 Nachtzwaluw (broedvogel);
- A272 Blauwborst (broedvogel);
- A276 Roodborsttapuit (broedvogel).

Habitatrichtlijngebied

De Mariapeel en Deurnese Peel zijn aangemeld als speciale beschermingszone krachtens de Habitatrichtlijn (92/43/EEG). Op 20 mei 2003 vond de definitieve aanmelding plaats. Op 8 december 2004 heeft de Europese Commissie de lijst vastgesteld. Het gebied is nog niet aangewezen en er zijn nog geen instandhoudingsdoelstellingen geformuleerd.

De Mariapeel en Deurnese Peel zijn op de communautaire lijst geplaatst vanwege het voorkomen van de volgende habitattypen.

- H7110 *Actief hoogveen;
- H7120 Aangetast hoogveen waar natuurlijke regeneratie nog mogelijk is.

* Prioritaire soorten en/of habitattypen volgens de Habitatrichtlijn; voor deze soorten en/of habitattypen gelden iets andere criteria bij de selectie van Natura 2000-gebieden en een zwaarder beschermingsregime onder de Natuurbeschermingswet en/of de Flora- en faunawet.

Toetsingskader ammoniak en Natura 2000

Op 23 mei 2007 is het toetsingskader ammoniak en Natura 2000 bekend gemaakt. Het toetsingskader is bedoeld als handreiking om te beoordelen of de uitbreiding geen significante negatieve effecten heeft op het Natura 2000-gebied ofwel de instandhoudingsdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden niet in gevaar worden gebracht. In het toetsingskader ammoniak en Natura 2000 zijn daarom op basis van wetenschappelijk onderzoek normen ontwikkeld (de drempelwaarde en de norm voor grondgebondenheid) die aan dit criterium voldoen.

Voor het beantwoorden van de vraag of negatieve effecten op de natuur ontstaan, is niet alleen de bedrijfseigen depositie van individuele veehouderijen of van de groep bedrijven waarvoor het onderhavige toetsingskader zal gelden van belang, maar tevens de ontwikkeling van de achtergronddepositie. De totale stikstofdepositie op de natuur in Nederland vertoont al jaren een sterk dalende trend. Tussen 1990 en 2003 is de stikstofdepositie met bijna 35% afgenomen (Natuurbalans 2006, MNP). Deze trend zal zich – zo blijkt ook uit het onderzoek verricht door Alterra - de komende jaren voortzetten, in elk geval tot en met 2015. Uit het Alterrarapport blijkt dat toepassing van het toetsingskader en het generieke beleid voor deze bedrijven (het toepassen van emissiearme technieken) zal leiden tot een afname van door deze bedrijven veroorzaakte stikstofbelasting op de onderzochte gebieden. Daarnaast zullen volgens studies van het MNP de effecten van onder andere landbouwactiviteiten op grotere afstand, verkeer en industrie ook de komende jaren verder afnemen. Deze afname is mede het gevolg van het generieke emissiebeleid. Een en ander betekent dat ondanks het feit dat met het toetsingskader een (beperkte) individuele toename van de belasting mogelijk is, de totale belasting op de onderzochte Natura 2000-gebieden zal afnemen. Daar komt bij dat de gemiddelde depositie die wordt veroorzaakt door de ‘gebiedseigen’ stal- en opslagemissie slechts een klein deel (4-8 %) is van de totale stikstofdepositie op een Natura 2000-gebied. Op grond van het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat het opnemen van de drempelwaarde van 5% in het toetsingskader geen significante gevolgen zal hebben op de beschermde natuurwaarden. Op deze grond kunnen vergunningen worden verleend tot een drempelwaarde van 5%.

Nu vaststaat dat uitbreidingen tot 5% van de kritische depositiewaarde en bij het hanteren van de norm voor lokaal grondgebonden melkveehouderij, afzonderlijk noch in combinatie met andere plannen en projecten, geen significante gevolgen kunnen hebben, is het niet nodig dat bij vergunningverlening een passende beoordeling plaatsvindt.

Nummer

1356357/1385313

Feiten en omstandigheden

Stikstofdepositie

Het grootste gedeelte van de Nederlandse natuurgebieden heeft te lijden onder verzuring, vermessing en verdroging. Hierdoor gaan kwetsbare en vaak bijzondere planten- en diersoorten achteruit en maken plaats voor meer algemene soorten. Een teveel aan stikstof- in de vorm van stikstofdioxide en ammoniak- is hier voor een groot deel debet aan.

Habitatrichtlijngebieden kunnen pas toereikend tegen verzuring en vermessing worden beschermd wanneer bekend is wat de maximale hoeveelheid stikstof is die de habitattypen kunnen verdragen (de *kritische depositiewaarde*).

Elk habitatype heeft zijn eigen gevoeligheid voor stikstof. Dat heeft te maken met de soort planten en de combinatie waarin ze voorkomen (plantengemeenschappen) met de bodem, het klimaat en dergelijke.

(Bron: Te veel van het goede, juni 2004). Rapport is gebaseerd op onderzoek door Alterra en TNO in opdracht van Stichting Natuur en Milieu en de 12 provinciale milieufederaties).

Op 14 november 2001 is een Wet milieubeheervergunning verleend aan dit bedrijf voor een ammoniakemissie van 2850,3 kg. Op 25 april 2006 is een nieuwe Wet milieubeheervergunning door de gemeente Deurne afgegeven voor evenveel dieren en evenveel emissie van ammoniak. De huidige aanvraag om een Natuurbeschermingswetvergunning komt overeen met de vigerende Wet milieubeheervergunning (emissie 2850,3 kg NH₃ per jaar).

Overwegingen

De wet zelf en het “Toetsingskader ammoniak rondom Natura2000-gebieden” zijn op onze beslissing van toepassing. Van de voorgenomen activiteit worden geen andere nadelige effecten verwacht.

Om na te kunnen gaan of de vergunning wat betreft de stikstofdepositie wel of niet kan worden verleend gelden er criteria op grond van bovengenoemd toetsingskader.

Allereerst dient daarbij te worden nagegaan of de aanvraag betrekking heeft op een graasdierbedrijf dat (ook) na uitbreiding grondgebonden is. In onderhavig geval betreft het een gemengde veehouderij met vleesvarkens, zoogkoeien, jongvee en paarden.

Er is geen sprake van een graasdierbedrijf dat grondgebonden is.

Het bedrijf heeft derhalve slechts een beperkte landschappelijke en ecologische betekenis.

Nummer
1356357/1385313

Vervolgens dient te worden onderzocht of de nieuwe depositie (na uitbreiding) beneden de drempelwaarde blijft. Een natuurgebied kan namelijk, afhankelijk van de natuurwaarden die er aanwezig zijn, een bepaalde hoeveelheid stikstofdepositie verdragen. Deze hoeveelheid, waarbij er geen aantoonbare schade optreedt, is de kritische depositiewaarde. Voor het Natura 2000-gebied Mariapeel & Deurnese Peel wordt een kritische depositiewaarde gehanteerd van 400 N/ha/jaar.

Als na uitbreiding de ammoniakdepositie door een veehouderij op de dichtstbijzijnde rand van het natuurgebied niet hoger is dan vijf procent van de kritische depositiewaarde voor het natuurgebied, kan de vergunning worden verleend. De ammoniakdepositie na uitbreiding (de depositiewaarde) wordt vastgesteld op basis van het Ammoniak-depositiemodel: 'A Agro-Stacks', dat is ontwikkeld door KEMA en WageningenUR.

Voor het doorlopen van het Ammoniak-depositiemodel A Agro-Stacks wordt eerst de ammoniakemissie per emissiepunt berekend aan de hand van de diercategorie, het stalsysteem met bijbehorende emissiefactor volgens de Regeling ammoniak en veehouderij en het aantal dieren per diercategorie. De berekening van de ammoniakemissie is per emissiepunt in onderstaande tabellen weergegeven.

Details van Emissiepunt 1: stal 1

Code stalsysteem*	Diercategorie	Aantal dieren	Emissie kg ammoniak/jaar	Totaal kg ammoniak/jaar
D 3.4.2	Vleesvarkens	610	3.5	2135

Details van Emissiepunt 2: stal 3

Code stalsysteem*	Diercategorie	Aantal dieren	Emissie kg ammoniak/jaar	Totaal kg ammoniak/jaar
D 3.4.2	Vleesvarkens	138	3.5	483

Details van Emissiepunt 3: stallen 5 & 6

Code stalsysteem*	Diercategorie	Aantal dieren	Emissie kg ammoniak/jaar	Totaal kg ammoniak/jaar
A 2	zoogkoeien	20	5.3	106
A 3	jongvee	17	3.9	66.3
K 1	paarden	5	12	60
				<i>Totaal: 232,3</i>

*stalsysteem weergegeven door code zoals opgenomen in de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 14 mei 2007

Nummer
1356357/1385313

Van elk emissiepunt is de totale emissie in kg ammoniak per jaar berekend. Vervolgens wordt de exacte locatie van de emissiepunten van de stallen bepaald, uitgedrukt in de X- en Y-coördinaten (rijksdriehoekcoördinaten). Daarnaast spelen de hoogte van het emissiepunt, de (gemiddelde) gebouwhoogte, de diameter van het emissiepunt en de uittreesnelheid een rol bij het bepalen van de depositie op het natuurgebied. De genoemde parameters zijn weergegeven in onderstaande tabel.

BronID	X-coörd.	Y-coörd.	Hoogte (m)	Gebouw hoogte (m)	Diam. (m)	Uittr. snelheid (m/s)	Emissie (kg ammoniak/jaar)
stal 1	187 294	378 728	3,0	3,6	0,5	4,00	2 135
stal 3	187 252	378 751	3,3	3,6	0,4	4,00	483
stallen 5 & 6	187 284	378 766	4,7	3,8	0,5	0,40	232
						Totaal:	2 850

Tenslotte wordt de exacte locatie bepaald van een aantal maatgevende punten op de dichtstbijzijnde rand van het natuurgebied. Overeenkomstig de lijn die, door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, wordt gevolgd mag de depositie op het gehele gebied de drempelwaarde niet overschrijden (zie onder andere zaaknummer 200500045/1, uitgesproken 4 januari 2006). De ligging van de gevoelige locaties is weergegeven op bijgevoegde kaart.

Naam gevoelige locatie	X-coördinaat	Y-coördinaat	Depositie (mol/ha/jaar)
1, Deurnese Peel	187 637	379 844	17,38
2, Deurnese Peel (Siberië)	188 318	379 108	14,75
3, Deurnese Peel (Grauwveen)	188 550	377 852	5,40
4, Deurnese Peel (2)	188 678	379 977	9,28

De stikstofdepositie op de Deurnese Peel, berekend met het Ammoniak-depositiemodel AAgro-stacks, bedraagt ten hoogste 17,38 mol N/ha/jr. De kritische depositie van de Deurnese Peel is 400 mol. De berekening is als volgt: $17,38 \times 100 / 400 = 4,33\%$.

De berekende depositie is ongeveer 4,3% van de kritische depositiewaarde en lager dan de 5% drempelwaarde, waardoor kan worden geconcludeerd dat de aangevraagde activiteit geen significante gevolgen heeft. De verandering zal niet leiden tot een verslechtering afgezet tegen de instandhoudingsdoelstellingen van de kwaliteit van de natuurlijke habitats.

De aangevraagde vergunning kan worden verleend.

Besluit**Nummer**

1356357/1385313

Gelet op de bepalingen in de Natuurbeschermingswet 1998

**VERLENEN GEDEPUTEERDE STATEN VAN NOORD-BRABANT
HIERBIJ VERGUNNING EX ARTIKEL 16 EN 19d**

aan Maatschap Kuijpers-Rasing voor een gemengde veehouderij aan de Kanaalstraat 10 te Liessel, gelegen in de gemeente Deurne.

Aan deze vergunning zijn de volgende voorschriften en beperkingen verbonden:

1. Wanneer de houder van de vergunning handelt in strijd met de voorschriften, kan deze vergunning op grond van artikel 43, lid 2, Natuurbeschermingswet 1998, worden gewijzigd of ingetrokken.
2. De depositie, berekend met toepassing van het verspreidingsmodel 'A Agro-Stacks' (versie 1.0) mag op het gebied Deurnese Peel niet meer bedragen dan 17, 4 mol N/ha/jr.

's-Hertogenbosch, 28 februari 2008

Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant,
namens deze,

ir. M.C. Visser,
bureauhoofd Natuurverkenningen.

Bekendmaking en kennisgeving

Dit besluit wordt bekendgemaakt door toezending aan aanvrager en degene die we om een advies hebben gevraagd. Kennisgeving vindt plaats in Eindhovens Dagblad, regio Helmond, d.d. 7 maart 2008.

Nummer

1356357/1385313

Rechtsmiddelen

Als u het met dit besluit niet eens bent, kunt u schriftelijk bezwaar maken binnen zes weken (vanaf 1 dag) na verzending van dit besluit.

Het bezwaarschrift moet voorzien zijn van een handtekening, naam en adres, datum, een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar is gericht en waarom u het met dat besluit niet eens bent. Het bezwaarschrift moet worden gericht aan:

Het college van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant
Het secretariaat van de Hoor- en Adviescommissie
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch

Wij verzoeken u om op de linkerbovenhoek van de envelop het woord “bezwaarschrift” te vermelden.

Het secretariaat van de Hoor- en Adviescommissie is bereikbaar op telefoonnummer (073) 680 83 04, faxnummer (073) 680 76 16 en e-mailadres bezwaar@brabant.nl.

Bovenstaand besluit treedt in werking, ook al wordt een bezwaarschrift ingediend. Het is daarom mogelijk om gelijktijdig met of na het indienen van een bezwaarschrift een zogenaamde “voorlopige voorziening” te vragen bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA 's-Gravenhage.

Een voorlopige voorziening is in feite het nemen van een tijdelijke maatregel, bijvoorbeeld het schorsen van het besluit gedurende de tijd die nodig is om het bezwaar te behandelen. Voorwaarde om zo'n voorlopige voorziening te vragen is, dat er sprake is van een spoedeisend belang.

Voor het vragen van een voorlopige voorziening is griffierecht verschuldigd.

Afschrift aan:

Nummer

0	Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, Directie Natuur,
Postbus 20401, 2500 EK Den Haag	1356357/1385313
0	Ministerie van LNV, Directie Regionale Zaken, Vestiging Eindhoven,
t.a.v. De heer G. Verschuren, Postbus 6111, 5600 HC EINDHOVEN	
0	Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente
Deurne, Postbus 3, 5750 AA Deurne	
0	Werkgroep Behoud de Peel, Postbus 139, 5750 AC Deurne	
0	Staatsbosbeheer, Mevr. G. Durville, Postbus 330, 5000 AH Tilburg	
0	Provincie Limburg, Afdeling Vergunningen en Subsidies, Postbus 5700,
6202 MA Maastricht	
0	Hendrix UTD, tav B. Frederix, Postbus1, 5830 MA Boxmeer	
0	handhaver (ROH/HNBW, N1-K40)	
0	A. v/d Zee (ROH/HNBW, N1-K40)	
0	E. Deckers, auteursexemplaar (NV - V13-flex)	
0	dossier	